

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619204954
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619204954.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu X. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX, XXX XX R. proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, s pobočkou kancelárie a adresou pre doručovanie Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany o zaplatenie 4.778,28 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec č.k. 10Csp/135/2019-55 zo dňa 20. januára 2020 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č.k. 10Csp/135/2019-55 zo dňa 20. januára 2020 potvrdzuje.
- II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete rozhodol o zastavení konania. V druhej výrokovej nepriznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi.
2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou doručou okresnému súdu dňa 31.10.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4.778,28 Eur. Svoj nárok žalobca odôvodnil tým, že je spotrebiteľom a má záujem na posúdení úverovej zmluvy uzavretej so žalovaným. V žalobe uviedol, že v tiesni uzatvoril so žalovaným spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. 3801172068 dňa 24.01.2008, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 139.000,- Sk (4.613,95 Eur) s počtom splátok 84 po 2.777,- Sk (92,18 Eur). V žalobe uvádzal, že uvedená úverová zmluva uzavretá podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch neobsahuje povinné náležitosti podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona. Uviedol, že je povinnosťou súdu v spotrebiteľských sporoch ex offio zaoberať sa otázkou neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Vyhlásenie žalobcu ako spotrebiteľa v zmluve, že sa oboznámil s úverovými podmienkami považoval za skutočnosť zakladajúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.
3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca v žalobe poukázal na skutočnosť, že predmetná vec bola posudzovaná Okresným súdom Lučenec dňa 10.08.2011 pod sp. zn. 6Ro/238/2011, kedy bol žalobcovi doručený platobný rozkaz, v ktorom si žalovaný uplatnil voči žalobcovi sumu 5.622,98 Eur s príslušenstvom. Dňa 31.05.2012 rozsudkom č.k. 21C/4/2012-57 bol žalobca zaviazaný uhradiť žalovanému sumu 5.622,98 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne od 29.06. až do zaplatenia, zmluvnú pokutu 22,70 Eur a trovy konania 338,50 Eur. Na základe uvedeného rozsudku bol vydaný pre žalovaného exekučný príkaz č. EX 1880/2012 zo dňa 20.11.2012 a pohľadávku žalobca splácal Exekútorскому úradu JUDr. Adriany Juhásovej až do úplného zaplatenia.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že od exekútorského úradu si žalobca vyžiadal výpis stavu pohľadávky a z odpovede zo dňa 04.07.2016 zistil, že uhradil žalovanému 8.135,86 Eur. Žalobca tvrdil, že exekútorka do upovedomenia započítala aj poplatok súdu vo výške 338,50 Eur. Tento poplatok však už bol stiahnutý uznesením krajského súdu E - 6340000812. Podľa žalobcu žalovaný ho vystavil ako spotrebiteľa hrubo nemorálnej požiadavke na zaplatenie 5.622,98 Eur a zároveň si vyplatil zmluvnú pokutu, ktorá nie je dohodnutá v úverovej zmluve. V žalobe žalobca poukázal na skutočnosť, že si vzal úver vo výške 4.613,95 Eur, zaplatil 23 splátok po 92,18 Eur, spolu 2.120,14 Eur. V prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti mal žalovanému vrátiť 2.492,81 Eur a z tejto sumy sa mal počítať aj úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne od 15.01.2013 do zaplatenia, a to do 24.02.2014, kedy bola podľa vyúčtovania exekútorky uhradená istina. Žalobca uviedol, že podľa neho bol žalovaným uvedený do omylu, ktorý použil voči nemu nekalé praktiky a do zmluvy včlenil neprijateľné zmluvné podmienky. Vzhľadom na vady v predloženej zmluve, ako aj na skutočnosť, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil a napriek tomu, že bol jeho dlžníkom, žiadal od neho neprimerané plnenie. Žiadal nariadenie pojednávania z dôvodu ochrany spotrebiteľa, posúdenia spotrebiteľskej zmluvy a žiadal zaviazať žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v žalobe vyčíslil žalobca „Prehľad plnenia z istiny 5.622,98 Eur“ a dospel k záveru, že spolu uhradil 7.714,78 Eur pozostávajúcich z istiny 5.622,98 Eur, z úrokov z omeškania postupne k 15.01.2013 a od tohto dátumu až do 13.07.2015, zo zmluvnej pokuty 22,70 Eur, 338,50 Eur trov súdneho konania a trov exekúcie vo výške 16,50 Eur. Zároveň vzniesol otázku, či sa platí 2x súdny poplatok, keď súdne trovy, ktoré exekútorský úrad požadoval od žalobcu si stiahla aj Justičná pokladnica Krajského súdu. V žalobe následne uviedol, že mal zaplatiť žalovanému celkovú sumu 2.936,50 Eur, pozostávajúcu z istiny vo výške 2.493,81 Eur, úroku z omeškania za rok 2013 vo výške 218,46 Eur, úroku z omeškania do 13.10.2014 vo výške 207,73 Eur, súdnych trov konania, štátna pokladnica a trov exekúcie vo výške 16,50 Eur. Na základe uvedených výpočtov žalobca dospel k rozdielu vo výške 4.778,28 Eur, keď od sumy 7.714,78 Eur odpočítal sumu 2.936,50 Eur, do ktorej nezahrnul sumu odmeny exekútora vo výške 1.950,- Eur.

6. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že na základe výzvy okresného súdu doručil žalobca súdu dňa 13.12.2019 vyjadrenie. V ňom uviedol, že veriteľ Home Credit Slovakia si na Okresnom súde Lučenec uplatnil dňa 19.07.2011 návrh na vydanie platobného rozkazu, proti ktorému žalobca podal odpor dňa 19.09.2011. Rozsudkom sp. zn. 21/C/4/2012 zo dňa 31.05.2012 bolo veriteľovi priznané všetko, čo si uplatnil v návrhu na vydanie platobného rozkazu a žalobcovi bolo uložené zaplatiť žalovanému - veriteľovi istinu v sume 5.622,98 Eur (v tejto sume aj riadne úroky), úrok z omeškania vo výške 0,0024 % (správne má byť uvedené 0,024 %) denne od 29.06.2010 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 22,70 Eur a trovy konania 338,50 Eur.

7. V uvedenom vyjadrení žalobca uviedol, že na základe tohto rozsudku sa voči nemu začala exekúcia jeho starobného dôchodku. Až keď pracovník exekútorského úradu uviedol, že úroky z omeškania sú 40.000,- Eur, obrátil sa žalobca o pomoc na posúdenie zmluvy na Ministerstvo spravodlivosti a na základe jeho vyjadrenia zistil, že zmluva č. 3801172068 zo dňa 24.01.2008 nemá náležitosti, ktoré ustanovuje zákon č. 258/2001 Z. z. a zmluva je bez poplatkov a bezúročná. Po ukončení exekúcie sa v dobrej viere obrátil so žalobou na súd, nakoľko sa domnieva, že veriteľovi nemal uhradiť čiastku 5.622,98 Eur, kde v sume sú aj úroky, ktoré si veriteľ uplatnil v konečnom stave vrátenia úveru. Podľa žalobcu istina úveru bola 139.000,- Sk (t.j. 4.613,95 Eur), konečná výška úveru bola 233.268,- Sk (t.j. 7.743,10 Eur). Žalobca uhradil 23 splátok po 92,18 Eur, pričom v tejto sume je aj úrok v čiastke 2.120,14 Eur. Nakoľko podľa listu z Ministerstva spravodlivosti SR je úver bezúročný a bez poplatkov, veriteľovi neuhradil čiastku 2.493,81 Eur (4.613,95 Eur - 2.120,14 Eur = 2.493,81 Eur). Na vymáhanie bola čiastka 2.493,81 Eur, a nie 5.622,98 Eur a od toho aj všetky úroky, ktoré si veriteľ účtoval. Žalobca nesúhlasil ani so zmluvnou pokutou v sume 22,70 Eur a tiež si veriteľ uplatnil náhradu trov súdneho konania v čiastke 338,50 Eur, ktoré si zároveň zinkasovala aj Štátna pokladnica. Veriteľ si uplatnil sumu 5.622,98 Eur + 338,50 Eur + 22,70 Eur = 5.984,18 Eur. K tejto sume si pripočítal úroky z omeškania 0,024 % denne. Pri prvom rozhodovaní súdu sa nebralo do úvahy, že žalobca je spotrebiteľ a neboli brané ani náležitosti zmluvy podľa zákona č. 258/2001 Z. z., ktoré vo svojom stanovisku uviedlo Ministerstvo spravodlivosti SR. Exekútorský úrad vymohol spolu čiastku 9.448,73 Eur, pričom z uvedenej sumy odmena pre exekútora je 1.950,- Eur. Podľa žalobcu si mal veriteľ uplatniť voči nej 2.493,81 Eur ako istinu + úroky z omeškania 0,024 % denne + 16,50 Eur trovy exekúcie.

8. Žalobca vo svojom podaní uviedol, že žalovanému mal zaplatiť celkovo sumu 3.931,75 Eur, a to istinu 2.493,81 Eur, trovy exekúcie vo výške 16,50 Eur, celkový úrok z omeškania v sadzbe 0,024% denne od 29.06.2010 do 31.12.2016 vo výške 1.421,44 Eur (za obdobie 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016). Exekútorom bolo vymožené celkom aj s odmenou exekútora 9.448,73 Eur, z toho odmena exekútora je 1.950,- Eur. Vymožené pre veriteľa bolo 7.498,73 Eur. Uhradené malo byť 3.931,75 Eur. Žalobca uviedol, že celkom vymožené 9.448,73 Eur - 3.931,75 Eur = 5.516,98 Eur.

9. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie pripojil spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 21C/4/2012, z ktorého zistil, že žalovaný (v konaní sp.zn. 21C/4/2012 v postavení žalobcu) sa domáhal voči žalobcovi (v konaní sp.zn. 21C/4/2012 v postavení žalovaného) zaplata sumy 5.622,98 Eur s prísl. na základe úverovej zmluvy č. 3801172068 uzavretej medzi žalovaným a žalobcom dňa 24.01.2008, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobcovi vo výške 4.613,95 Eur. Súd v tejto veci rozhodol na základe uznania nároku rozsudkom č.k. 21C/4/2012-57 zo dňa 31.05.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.06.2012 a vykonateľnosť dňa 18.06.2012, ktorým žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému sumu 5.622,98 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne od 29.06.2010 až do zaplata, zmluvnú pokutu vo výške 22,70 Eur a žalovanému priznal aj náhradu trov konania na zaplatom súdnom poplatku vo výške 338,50 Eur. Z obsahu pripojeného spisu zistil aj to, že žalovaný v tomto konaní zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 338,50 Eur a za podanie odporu súd zaviazal žalobcu na zaplata súdneho poplatku vo výške 338,50 Eur. Pretože žalobca tento súdny poplatok nezaplatil, bol vymáhaný justičnou pokladnicou, a to zrážkami zo mzdy žalobcu.

10. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že keďže žalobca dobrovoľne svoj dlh voči žalovanému nesplnil, podal žalovaný (oprávnený) proti žalobcovi (povinný) návrh na vykonanie exekúcie na podklade uvedeného rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 21C/4/2012-57, ktorá bola vedená na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 4Er/730/2012 a u súdnej exekútky JUDr. Adriany Juhásovej pod sp. zn. EX 1880/2012 a ktorá bola ukončená vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie a dňa 31.10.2016 súdna exekútky z toho dôvodu vrátila exekučnému súdu poverenie na vykonanie exekúcie.

11. Okresný súd konštatoval, že o nárokoch vyplývajúcich zo zmluvy č. 3801172068 zo dňa 24.01.2008 už bolo Okresným súdom Lučenec právoplatne a vykonateľne rozhodnuté, a to rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 21C/4/2012-57 zo dňa 31.05.2012.

12. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie v bode 14 napadnutého rozhodnutia určil predmet tohto konania ako nárok žalobcu na peňažné plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia voči žalovanému vo výške 4.778,28 Eur.

13. Dospel k záveru, že ak bol žalobca názoru, že súd v pôvodnom konaní nesprávne, resp. neúplne posúdil zmluvu o úvere, nemal uznať nárok žalovaného zo zmluvy čo do dôvodu aj výšky v predchádzajúcom konaní, v dôsledku čoho nebol proti rozhodnutiu prípustný riadny opravný prostriedok. Aj po právoplatnosti rozsudku však žalobca mohol navrhnúť obnovu konania za splnenia zákonných podmienok. Okresný súd dospel k záveru, že ak žalobca nevyužil toto svoje právo, súd už nemôže zasahovať do práva priznaného právoplatným rozhodnutím súdu, v danom prípade rozsudkom. Doručením rozsudku do vlastných rúk sa tento stal právoplatný a vykonateľným a pri neuhradení priznanej sumy aj spôsobilým exekučným titulom, ktorý zakladal právo oprávneného domôcť sa svojho nároku prostredníctvom exekučného konania.

14. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd posudzoval nárok žalobcu z hľadiska splnenia procesných podmienok konania. Dospel k záveru, že v konaní existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 230 CSP, ktorá bráni novému prejednaniu veci, pričom sa jedná o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Uviedol, že uvedená prekážka právoplatne rozhodnutej veci je vymedzená dvoma kritériami, a to totožnosťou sporových strán a totožnosťou predmetu konania. Uviedol, že o totožnosť strán ide vtedy, ak aj v novom konaní vystupujú tie isté strany sporu alebo ich právni nástupcovia a nie je pritom významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne postavenie, t.j. či ten kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak.

15. Zdôraznil, že pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je významné, ako bol skutok posúdený po právnej stránke. Takáto prekážka je daná aj vtedy, keď skutok bol súdom po právnej stránke posúdený nesprávne alebo neúplne. Prekážka *res iudicata* nastáva momentom právoplatnosti rozhodnutia. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia táto vec prejednávaná znova (NS SR sp.zn. 1MCdo/12/2010).

16. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.778,28 Eur na základe toho, že zmluva o úvere č. 3801172068 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 24.01.2008 je bezúročná a bez poplatkov a pokiaľ v rámci exekúcia bola vymožená suma prevyšujúca výšku žalobcovi poskytnutého úveru, je táto suma bezdôvodným obohatením žalovaného.

17. Súd prvej inštancie konštatoval aj to, že predmetom konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 21C/4/2012 bolo zaplatenie nároku na základe totožnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Okresný súd dospel k záveru, že z obsahu pripojeného spisu sp.zn. 21C/4/2012 a aj z predmetného spisu 10Csp/135/2019 je možné vyvodiť totožnosť predmetu konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 21C/4/2012 a sp.zn. 10Csp/135/2019. Uviedol aj to, že v obidvoch vyššie uvedených konaniach sú strany sporu rovnaké, aj keď je ich procesné postavenie opačné. V obidvoch konaniach sa uplatňujú nároky vyplývajúce z úverovej zmluvy č. 3801172068 uzavretej dňa 24.01.2008 medzi stranami sporu, pričom obidve konania sú založené na posúdení tejto zmluvy. Dospel k záveru, že vo veci vedenej pod sp.zn. 21C/4/2012 bolo právoplatne rozhodnuté a preto je výrok tohto rozhodnutia záväzný a skutočnosť, ktoré sú základom rozhodnutia, nemôžu byť opätovne posudzované. Uviedol, že rozhodnutie vo veci 21C/4/2012, v ktorom súd posudzoval náležitosti a zmluvné podmienky úverovej zmluvy č. 3801172068 uzavretej medzi stranami sporu vytvorilo prekážku veci rozhodnutej a nebola preto splnená základná procesná podmienka pre vedenie súdneho konania a opätovné preskúmanie úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie preto konanie pod sp.zn. 10Csp/135/2019 podľa § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 230 CSP zastavil.

18. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval okresný súd podľa § 256 ods.1 CSP a napriek tomu, že žalobca procesne zaviniel zastavenie konania, vzhľadom na skutočnosť, že žalovanému v konaní pred súdom prvej inštancie žiadne trovy nevznikli, nepriznal mu nárok na ich náhradu.

19. Proti uvedenému rozhodnutiu podal včas odvolanie žalobca. V ňom uviedol, že v dobrej viere podal žalobu o náhradu finančných prostriedkov. Poukázal na to, že v roku 2012 bolo žalovanému ako veriteľovi, ktorý sa zaoberal poskytovaním pôžičiek, po neobjektívnom posúdení zo strany súdu, keď sa neprihliadalo na slabšiu stranu, priznané voči žalobcovi nahradiť sumu 5.622,98 Eur s úrokom z omeškania. V odvolaní uviedol, že dňa 28.10.2019 si ako spotrebiteľ uplatnil žalobu o určenie v právnej veci, že: Úver zo zmluvy č. 3801172068 zo dňa 24.01.2008 je bezúročný a bez poplatkov a na základe daného posúdenia žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré tým vzniklo.

20. V odvolaní zopakoval, že uzavrel so žalovaným dohodu o úvere č. 3801172068 zo dňa 24.01.2018, z ktorého žalovanému uhradil 23 splátok, čím došlo k porušeniu dohodnutého splácania. Na základe toho akceptoval rozhodnutie pod sp.zn. 21C/4/2012-57 zo dňa 31.05.2012, avšak ako priemerný spotrebiteľ nevedel, že ak v zmluve absentujú niektoré ukazovatele, má sa daná právna vec posúdiť ináč a preto nedal voči rozsudku odvolanie. Následne na základe jeho žiadosti Ministerstvo spravodlivosti posúdilo uvedenú úverovú zmluvu tak, že táto neobsahuje povinné náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

21. V odvolaní zopakoval, že istinu vo výške 5.622,98 Eur uhradil v rámci exekúcie ku dňu 13.07.2015 a ku dňu 30.06.2016 bola uhradená suma 8.138,86 Eur. Dňa 10.10.2016 žalobca obdržal celkové vyúčtovanie exekučných zrážok v celkovej sume 7.498,64 Eur na úhradu exekúcie a trov exekučného konania vo výške 1.950,- Eur.

22. V odvolaní žalobca uviedol, že na základe takéhoto posúdenia zo strany Ministerstva spravodlivosti SR si dovoľil požiadať Okresný súd Lučenec v novom konaní žalobou o určenie, že zmluva č. 3801172068 zo dňa 24.01.2008 je bezúročná a bez poplatkov a preto nesúhlasí so stanoviskom súdu so zastavením súdneho konania. Žalobca v odvolaní uviedol, že dodržal rozhodnutie súdu č.k. 21C/4/2012-57 zo dňa 31.05.2012 a preto nepochopil, prečo súd žalobu o určenie, že zmluva č.

3801172068 zo dňa 24.01.2008 je bezúročná a bez poplatkov a žalobu o ochrane práv spotrebiteľa a vydanie bezdôvodného obohatenia zastavil.

23. Žalobca nesúhlasil ani so stanoviskom súdu, že v predmetnej veci poplatok za trovy konania (súdne) sú dvakrát zaplatené, a to raz do justičnej pokladnice Krajského súdu v Bratislave a druhýkrát v exekučnom konaní pre veriteľa. Žalobca uviedol, že sudkyňa okresného súdu nevezala do pozornosti stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR a neposúdila žalobu o určenie, že daný úver je bezúročný a bez poplatkov, na základe ktorého sa posudzuje daná právna vec. V odvolaní uviedol, že náležitosti, na základe ktorých požiadal súd žalobou o ochranu práv spotrebiteľa, ako aj určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a s tým vzniknuté bezdôvodné obohatenie veriteľa, boli žalobcom vydokladované okresnému súdu, ktorý ich má v spise, pričom k odvolaniu priložil porovnanie úveru s úrokmi a úveru bez úrokov. Žiadal preto, aby odvolací súd posúdil uvedenú právnu vec a vrátil na doriešenie okresnému súdu. Z tohto porovnania vyplýva podľa výpočtu žalobcu, že v prípade posudzovania úveru s úrokmi a poplatkami a pri zohľadnení splátok uhradených žalobcom predstavuje neuhradená suma 5.622,97 Eur, pričom pri úvere pokiaľ by bol posudzovaný ako bezúročný a bez poplatkov, predstavuje neuhradená suma 2.493,83 Eur.

24. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 17.04.2020. V ňom uviedol, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové dôvody ani skutočnosti, ktoré by boli podkladom pre odvolanie. Tvrdil, že žalobca neozrejmil, na základe akých odvolacích dôvodov podáva odvolanie, čo napáda, z akého dôvodu a čoho sa domáha. Podľa žalovaného napadnuté odvolanie nie je dôvodné a nie je v súlade so zákonnou úpravou.

25. K otázke res iudicata sa žalovaný vyjadril tak, že súhlasil so záverom súdu prvej inštancie o zastavení konania, pretože v konaní bráni prekážka res iudicata, t.j. už raz právoplatne rozhodnutej veci. Zopakoval, že na základe uzavretej úverovej zmluvy medzi stranami sporu dňa 24.01.2008 o poskytnutí úveru vo výške 4.613,95 Eur si žalobca svoj záväzok riadne a včas nesplnil a preto žalovaný pristúpil k súdnemu vymáhaniu dlžnej čiastky 5.622,98 Eur, ktoré konanie bolo právoplatne ukončené rozsudkom zo dňa 31.05.2012 v konaní sp. zn. 21C/4/2012. Zopakoval, že v danom prípade je daná totožnosť predmetu konania, pretože oba nároky v pôvodnom konaní, ako aj v prejednávanej veci vychádzajú z rovnakej okolnosti, a to z uzavretej úverovej zmluvy č. 3801172068 zo dňa 24.01.2008 s tým, že v skôr podanej žalobe na plnenie o zaplatenie sumy z úverovej zmluvy súd ako predbežnú otázku prioritne posudzoval platnosť a tiež náležitosti úverovej zmluvy. Ak by súd o žalobe na plnenie, ktorá došla súdu neskôr aj naďalej konal, nastala by nezákonná situácia, že by riešil už raz právoplatne vyriešenú otázku druhýkrát. Podľa žalovaného je daná aj totožnosť strán v pôvodnom a v novom konaní bez ohľadu na procesné postavenie týchto osôb. Poukázal na to, že podobnú situáciu už riešil aj Okresný súd Malacky v konaní 27Csp/70/2016 a uvedené konanie bolo z dôvodu litispendencie zastavené. Odkázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/120/2009, ďalej na rozhodnutie KS v Nitre sp.zn. 6Co/134/2019 zo dňa 28.02.2020. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

26. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 19.05.2020. V ňom uviedol, že predmetnou žalobou nežiada o obnovu pôvodného konania. Zopakoval, že na jeho žiadosť Ministerstvo spravodlivosti SR posúdilo predmetnú úverovú zmluvu a pre nesplnenie zákonných podmienok považovalo poskytnutý úver za bez úročný a bez poplatkov. Keďže v roku 2012 sa neprihliadalo na to, že spotrebiteľ je slabšia strana, tak na základe pôvodného rozsudku žalobca uhradil súdnej exekútorke 7.980,42 Eur a odmenu exekútora vo výške 1.950,- Eur, čím sa naplnil rozsudok okresného súdu č.k. 21C/4/2012 a žalobca považoval právnu vec za uzavretú. Podanie vo veci sp.zn. 10Csp/135/2019, v ktorom žiadal „v právnej veci žalobu o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom o tomto bezdôvodnom obohatení sa dozvedel zo stanoviska Ministerstva spravodlivosti SR, ktoré bolo priložené k žalobe.“ Zároveň žalobou požiadal o ochranu práv spotrebiteľa, nakoľko žalovaný si uplatnil na základe rozhodnutia súdu sp.zn. 6Ro/238/2011 pohľadávku, súdne trovy 338,50 Eur, pričom uvedenú sumu zinkasovala štátna pokladnica na základe rozhodnutia Krajského súdu Bratislava, ale uvedenú pohľadávku vymohla aj súdna exekútorka. Súdna exekútorka preto už tú istú pohľadávku nemala vymáhať.

27. Žalobca zdôraznil, že po ukončení exekučného konania sa žalovaný obohatil o rôzne poplatky a úroky, na ktoré už nemal nárok a ktoré „zvýšili ním požadovanú cenu zostatku úveru v prvostupňového

súdu.“ Tvrdil, že sa jedná o nové podanie, ktoré sa netýka námietok proti rozhodnutiu prvostupňového súdu 21C/4/2012, ale k zisteniu ukončenej exekúcie a následne k bezdôvodnému obohateniu žalovaného. Tvrdil, že pohľadávku, ktorú mal žalovaný, uhradil žalobca navyiac, pretože nebol žalovanému dlžný 5.622,- Eur, ale len sumu 2.493,83 Eur. Týmto spôsobom bola aj navýšená odmena exekútora, ktorá je vo výške 1.950,- Eur. Uviedol, že nejde o napadnutie prvého rozhodnutia súdu, ale o žalobu o posúdenie zmluvy č. 3801172068 a vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo po ukončení exekučného konania.

28. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 378 ods.1, § 380 a § 385 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

29. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa v tomto konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 10Csp/135/2019 (ďalej aj „nové konanie“) domáhal svojou žalobou, aby súd vydal rozsudok: „Žalovaný je povinný vydať žalobcovi zo zmluvy o úvere č. 3801172068 zo dňa 24.01.2008 obohatenie vo výške: 4.778,28 Eur“. V žalobe poukázal na uzavretie zmluvy o úvere medzi žalobcom a žalovaným č. 3801172068 zo dňa 24.01.2008, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý žalobcovi úver vo výške 4.613,95 Eur a z ktorého uhradil žalobca žalovanému 23 splátok po 92,18 Eur, spolu vo výške 2.120,14 Eur. V žalobe uviedol, že v predchádzajúcom konaní pod sp. zn. 21C/4/2012 pred Okresným súdom Lučenec (ďalej aj „pôvodné konanie“) bol rozsudkom zo dňa 31.05.2012 č.k. 21C/4/2012-57 zaviazaný zaplatiť žalovanému sumu 5.622,98 Eur s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne od 29.06. až do zaplataenia, zmluvnú pokutu 22,70 Eur a trovy konania 338,50 Eur. V žalobe v novom konaní uviedol, že na základe tohto právoplatného rozsudku prebehla exekúcia a po jej skončení Ministerstvo spravodlivosti SR mu oznámilo, že úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným nespĺňa zákonné náležitosti a preto úver poskytnutý na základe tejto zmluvy sa má považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov. V žalobe uviedol, že celkovo uhradil žalovanému 7.714,78 Eur, ale pretože sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, mal uhradiť len sumu 2.936,50 Eur a preto sa domáhal zaplataenia sumy 4.778,28 Eur od žalovaného a ďalej poukazoval aj na podľa neho dvakrát zaplataený súdny poplatok 338,50 Eur.

30. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp.zn. 21C/4/2012 vyplýva, že žalovaný (v konaní sp.zn. 21C/4/2012 v postavení žalobcu) sa návrhom zo dňa 12.07.2011 domáhal voči žalobcovi (v konaní sp.zn. 21C/4/2012 v postavení žalovaného) zaplataenia sumy 5.622,98 Eur, úroku z omeškania z tejto sumy vo výške 0,024 % denne od 29.06.2010 až do zaplataenia, pokuty vo výške 22,70 Eur, upomienky vo výške 3,32 Eur a trov konania vo výške 338,50 Eur, na základe úverovej zmluvy č. 3801172068 uzavretej stranami sporu dňa 24.01.2008, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobcovi vo výške 4.613,95 Eur.

31. Z pripojeného spisu sp.zn. 21C/4/2012 vyplýva, že súd v tejto veci rozhodol rozsudkom na základe uznania nároku podľa § 153a Občianskeho súdneho poriadku č.k. 21C/4/2012-57 zo dňa 31.05.2012 a žalobcu (v konaní 21C/4/2012 v postavení žalovaného) zaviazal zaplatiť žalovanému (v konaní 21C/4/2012 v postavení žalobcu) sumu 5.622,98 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne od 29.06.2010 až do zaplataenia, zmluvnú pokutu vo výške 22,70 Eur a ako úspešnej strane sporu súd žalobcovi priznal aj náhradu trov konania na zaplataenom súdnom poplatku vo výške 338,50 Eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.06.2012 a vykonateľnosť dňa 18.06.2012. Z obsahu pripojeného spisu vyplýva aj to, že žalovaný v tomto konaní zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 338,50 Eur a za podanie odporu súd vyrubil žalobcovi uznesením č.k. 6Ro/238/2011-23 zo dňa 23.09.2011, právoplatným a vykonateľným dňa 01.11.2011, súdny poplatok vo výške 338,50,-Eur.

32. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný (oprávnený) podal proti žalobcovi (povinný) návrh na vykonanie exekúcie na podklade uvedeného rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 21C/4/2012-57 zo dňa 31.05.2012. Exekúcia bola vedená na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 4Er/730/2012 a u súdnej exekútorky JUDr. Adriany Juhásovej so sídlom Exekútorského úradu Matuškova 1, 917 01 Trnava pod sp. zn. EX 1880/2012 pre vymoženie pohľadávky vo výške 5.622,98 Eur, úroku z omeškania z tejto sumy vo výške 0,024 % denne od 29.06.2010 až do zaplataenia, zmluvnej pokuty vo výške 22,70 Eur, trov súdneho konania vo výške 338,50 Eur a trov exekúcie. Exekúcia bola ukončená vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie a dňa 31.10.2016 súdna exekútorka z toho dôvodu vrátila exekučnému súdu poverenie na vykonanie exekúcie.

33. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalobca nezaplatil súdny poplatok za podanie odporu proti platobnému rozkazu vyrubený uznesením č.k. 6Ro/238/2011-23 zo dňa 23.09.2011 vo výške 338,50 Eur. Predmetná pohľadávka bola preto dňa 04.01.2012 postúpená na vymáhanie Krajskému súdu v Bratislave, Justičnej pokladnici pod variabilným symbolom 6340000812. Na Krajskom súde v Bratislave bolo vedené konanie vo veci výkonu rozhodnutia pre zaplatenie sumy 338,50 Eur na základe uznesenia č.k. 6Ro/238/2011-23 zo dňa 23.09.2011 pod sp. zn. E 6340000812, pričom výkon rozhodnutia bol nariadený zrážkami z dôchodku žalobcu.

34. Podľa § 161 ods.1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

35. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

36. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

37. Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

38. Odvolací súd posúdil odvolanie žalobcu výhradne v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v podanom odvolaní.

39. Podľa odvolacieho súdu rozhodol okresný súd správne, keď vydal napadnuté rozhodnutie, ktorým konanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 4.778,28 Eur zastavil z dôvodu neodstrániteľného nedostatku procesnej podmienky konania, a to prekážky právoplatne rozhodnutej veci- res iudicata.

40. Odvolací súd najprv posudzoval obsah žaloby zo dňa 28.10.2019, ktorej bola po doručení na Okresný súd Lučenec pridelená sp.zn. 10Csp/135/2019. Žalobu označil žalobca ako „V právnej veci Žaloba o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, Žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia a Žaloba o ochranu práv spotrebiteľa, Žaloba o určenie, že zmluva č. 3801172068 zo dňa 24.01.2008 je bezúročná a bez poplatkov“. Po opise skutkových okolností v texte žaloby, v jej závere na tretej strane žalobca výslovne žiadal, „aby súd vydal tento rozsudok: Žalovaný je povinný vydať žalobcovi zo zmluvy o úvere č. 3801172068 zo dňa 24.01.2008 obohatenie vo výške: 4.778,28 Eur“. Hoci teda žalobca označil svoju žalobu, okrem iného, ako žalobu o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nenavrhol v rámci formulácie žalobného petitu (žalobného návrhu, ktorý by mal byť premietnutý do výrokovej časti rozhodnutia súdu) žiaden iný nárok, okrem uloženia povinnosti žalovanému vydať žalobcovi sumu 4.778,28 Eur. Odvolací súd dospel preto k záveru, že žaloba síce obsahuje označenie „o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov“, avšak v návrhu žalobného petitu sa žalobca nedomáhal, aby súd vo výroku určil, že úver z uvedenej úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Na základe posúdenia žaloby podľa jej obsahu v zmysle § 124 ods. 1 CSP v spojení s čl. 11 ods. 1 CSP, ako aj vzhľadom na jednoznačný žalobný petit navrhnutý žalobcom (na zaplatenie sumy 4.778,28 Eur), potom odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ žalobca označil žalobu aj ako „žaloba o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov“, domáhal sa tohto posúdenia ako vyriešenia predbežnej otázky pri rozhodovaní o jeho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému. Z obsahu podanej žaloby preto vyplýva, že na základe prejudiciálneho vyriešenia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru sa žalobca vo veci samej domáhal na základe ním formulovaného žalobného petitu, t.j. návrhu ako má súd vo veci samej rozhodnúť, vydania rozsudku, ktorým mal byť žalovaný zaviazaný na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.778,28 Eur.

41. Súd prvej inštancie preto v bode 14. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia správne identifikoval predmet sporu, ktorým je nárok na peňažné plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 4.778,28 Eur. Túto skutočnosť opätovne okresný súd uviedol aj v bode 22. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, kde uviedol, že predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.778,28 Eur na základe toho, že zmluva o úvere č. 3801172068 uzavretá medzi stranami sporu dňa 24.01.2008 je bezúročná a bez poplatkov. Predmetom konania a rozhodovania súdu je teda žalobcom formulovaný žalobný návrh o zaplatenie peňažnej sumy z vyššie uvedenej úverovej zmluvy.

42. Po takto ustálenom predmete sporu súd prvej inštancie dospel k záveru, že vo veci je daný neodstrániteľný nedostatok podmienky konania spočívajúci v prekážke právoplatne rozhodnutej veci, keď o nárokoch zo zmluvy o úvere č. 3801172068 uzavretej medzi stranami sporu dňa 24.01.2008 už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 21C/4/2012-57 zo dňa 31.05.2012. S týmto záverom sa odvolací súd stotožňuje.

43. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne poukázal na to, že v pôvodnom konaní sp.zn. 21C/4/2012 si žalovaný uplatnil voči žalobcovi nárok na peňažné plnenie vo výške 5.622,98 Eur z dôvodu neplnenia zmluvných povinností zo strany žalobcu ako dlžníka z úverovej zmluvy č. 3801172068. Žalobca v tomto pôvodnom konaní uznal nárok žalobcu čo do dôvodu a výšky a preto na zaplatenie žalovaným uplatneného nároku z uvedenej zmluvy bol právoplatne zaviazaný rozsudkom č.k. 21C/4/2012-57 zo dňa 31.05.2012. Súd prvej inštancie správne posúdil aj to, že predmetom nového konania pod sp.zn. 10Csp/135/2019 je žalobcom požadované plnenie, a to bezdôvodné obohatenie vo výške 4.778,28 Eur na základe tej istej úverovej zmluvy č. 3801172068 uzavretej medzi stranami sporu dňa 24.01.2008. Uvedené plnenie požaduje žalobca z dôvodu, že po právoplatnom skončení pôvodného konania sa od Ministerstva spravodlivosti SR dozvedel, že úver poskytnutý z tejto zmluvy mal byť posúdený ako úver bez úrokov a bez poplatkov. Z toho dôvodu tvrdil, že v následne prebiehajúcej exekúcii bola žalovanému vyplatená vyššia suma ako by mu patrila, pokiaľ by uhradil žalovanému len sumu istiny a príslušných úrokov z istiny, keď by sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

44. Súd prvej inštancie konštatoval zhodnosť predmetu konania, zhodnosť strán sporu, pričom je nepodstatné podľa zaužívanej judikatúry procesné postavenie týchto strán a dospel k záveru, že v danej veci sa jedná o prekážku veci právoplatne rozhodnutej, čo je dôvodom na zastavenie konania. S takýmto záverom odvolací súd súhlasí.

45. Uplatnenie žaloby zo strany žalobcu v novom konaní je odôvodnené tým, že žalobca sa po vymožení sumy v exekúcii na základe predchádzajúceho právoplatného rozsudku súdu dozvedel, že zmluva o úvere, z ktorej bolo žalovanému priznané plnenie a následne realizovaná exekúcia, nespĺňa zákonné náležitosti a úver na základe nej poskytnutý mal byť považovaný za úver bez úrokov a bez poplatkov. Fakticky odôvodňoval svoju novú žalobu tým, že úverová zmluva v pôvodnom konaní nebola správne posúdená a následne získanou vedomosťou o možnom inom právnom posúdení uvedenej zmluvy.

46. V tejto súvislosti odkazuje odvolací súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/120/2009 zo dňa 13.10.2009 uvedené žalovaným vo vyjadrení k odvolaniu, z ktorého vyplýva, že prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným návrhom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak (podobne aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/71/2012 zo dňa 27.09.2012).

47. Žalobca v odvolaní uvádzal, že nerozumie, prečo súd konanie o jeho žalobe zastavil. Žalobca vymedzil v žalobnom návrhu voči žalovanému svoj nárok na zaplatenie peňažnej sumy z titulu vydania bezdôvodného obohatenia na základe predbežného posúdenia úverovej zmluvy nespĺňajúcej zákonné náležitosti a z toho vyplývajúce posúdenie poskytnutého úveru ako úveru bez poplatkov a bez úrokov. Pokiaľ je predmetom konania nárok na zaplatenie peňažnej sumy z dôvodu, ako tvrdí žalobca, vzniku bezdôvodného obohatenia na základe následne, t.j. po právoplatnom skončení pôvodného konania, získanej informácie, že úver sa mal posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov a pokiaľ by aj v pôvodnom konaní došlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia súdu, v ktorom by bolo nesprávne žalovanému priznané peňažné plnenie z tejto zmluvy bez prihliadnutia na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, aj napriek tomu je v danom prípade daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej.

48. Medzi stranami sporu sa jedná o totožných účastníkov, ktorí vystupovali v pôvodnom ako aj v novom konaní a ide aj o totožný predmet, a to peňažné plnenie zo zmluvy o úvere uzavretej medzi stranami sporu dňa 24.01.2008. Je irelevantné, že v pôvodnom konaní vystupoval žalovaný ako žalobca a žalobca ako žalovaný. Peňažné plnenie bolo priznané žalovanému v pôvodnom konaní na základe rovnakej zmluvy, o ktorej žalobca v novom konaní tvrdí, že mala byť posúdená inak, a to ako zmluva, v ktorej absentujú zákonné náležitosti a preto úver mal byť posúdený ako bezúročný a bez poplatkov. Ako už bolo uvedené vyššie s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/120/2009, ale aj rozhodnutie 2Cdo/71/2012 zo dňa 27.09.2012, nesprávne, neúplné alebo iné posúdenie skutkového stavu po právnej stránke v pôvodnom konaní nie je významné pri posudzovaní prekážky res iudicata a právoplatné rozhodnutie v pôvodnom konaní tvorí prekážku veci právoplatne rozhodnutej v novom konaní. Skutkový dej, t.j. skutok v pôvodnom a v novom konaní je totožný, a to zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu a z nej vyplývajúci peňažný nárok, pričom z totožného skutku, t.j. z uvedenej úverovej zmluvy žalovanému bol v pôvodnom konaní právoplatne priznaný nárok na peňažné plnenie voči žalobcovi.

49. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 32Odo/151/2005, podľa ktorého: „Prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je daná, ak ide síce v novom konaní o rovnaký právny vzťah medzi rovnakými účastníkmi, avšak nový uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v dobe pôvodného rozhodnutia a ku ktorým došlo až neskôr.“ Žalobca v novom konaní neuviedol žiadne nové okolnosti, ktoré neboli známe v čase vedenia pôvodného konania, pretože prípadné nesprávne alebo neúplné posúdenie skutkového stavu po právnej stránke v pôvodnom konaní stále tvorí prekážku veci rozhodnutej a aj takéto rozhodnutie v pôvodnom konaní je pre strany záväzné (rozhodnutie NS ČR sp.zn. 28Cdo/2198/2010 zo dňa 16.06.2010).

50. Odvolací súd však zdôrazňuje záver uvedený v rozhodnutí NS ČR sp.zn. 28Cdo/3033/2009, ktoré je plne použiteľné na daný prípad a z ktorého okrem iného vyplýva: „Ten kto bol účastníkom konania, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie ukladajúce mu platobnú povinnosť, je týmto výrokom viazaný a nemôže preto v inom konaní úspešne uplatňovať nárok na vrátenie čiastky zaplatenej podľa tohto rozhodnutia s tvrdením, že v skutočnosti žiadnu platobnú povinnosť nemal. Ani súd nemôže vychádzať z iného záveru o existencii či neexistencii nároku medzi rovnakými účastníkmi, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a túto otázku nemôže sám v inom konaní znovu posudzovať ani ako otázku predbežnú“.

51. Z uvedeného rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že pokiaľ bol žalobca v inom pôvodnom konaní z rovnakej zmluvy zaviazaný zaplatiť žalovanému konkrétnu peňažnú sumu, nemôže sa následne novou žalobou domáhať nároku na vrátenie tej sumy, alebo jej časti, ktorú uhradil na základe predtým vydaného právoplatného rozhodnutia. Posledne citované rozhodnutie rieši rovnakú situáciu o akú ide v prejednávanej veci na základe nároku uplatneného žalobcom voči žalovanému. Žalobca preto nemôže byť v tomto novom konaní úspešný potom, ako na základe právoplatného rozhodnutia v pôvodnom konaní bol zaviazaný na zaplatenie konkrétnej sumy z úverovej zmluvy a následne v novom konaní žiada vrátenie tejto čiastky, alebo jej časti, ktorú bol povinný zaplatiť na základe právoplatného rozhodnutia v pôvodnom konaní. Žalobca sa nedomáhal zaplatenia inej sumy, ale domáhal sa vrátenia práve tej sumy, resp. jej časti, ktorú uhradil v rámci exekučného konania na základe predtým vydaného právoplatného rozhodnutia v pôvodnom konaní.

52. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení konania je z dôvodu prekážky veci rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky konania, správne. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods.1 CSP.

53. Nad rámec uvedeného odvolací súd konštatuje, že ani tvrdenie žalobcu o duplicitnej úhrade trov pôvodného konania vo výške 338,50,-Eur nie je správne. Náhrada trov konania žalovanému v pôvodnom konaní a povinnosť žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku v pôvodnom konaní za podanie odporu sú dva odlišné nároky voči dvom odlišným subjektom.

54. V pôvodnom rozsudku bol žalobca zaviazaný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 338,50,-Eur, t.j. nahradiť žalovanému tú sumu, ktorú žalovaný zaplatil ako súdny poplatok za podanie žaloby v pôvodnom konaní, pretože žalovaný bol v tomto konaní úspešný a vznikol mu nárok na túto sumu

od žalobcu ako neúspešného účastníka konania. Na túto náhradu bol žalobca zaviazaný na základe právoplatného rozsudku č.k. 21C/4/2012-57 zo dňa 31.05.2012. Táto suma bola v rámci exekúcie poukázaná žalovanému. Žalobca však v pôvodnom konaní podal aj odpor proti platobnému rozkazu, pričom na základe uznesenia okresného súdu žalobca dobrovoľne neuhradil súdny poplatok za odpor a preto ho vymáhala od žalobcu justičná pokladnica. Aj na zaplatenie súdneho poplatku za odpor bol žalobca zaviazaný právoplatným uznesením č.k. 6Ro/238/2011-23 zo dňa 23.09.2011. Táto suma bol vymožená a bola zaplatená zrážkami z dôchodku žalobcu, avšak nebola vyplatená žalovanému, ale štátu, pretože sa jedná o nezaplatený súdny poplatok.

55. Žalobca podal odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu v celom rozsahu. V druhej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia okresný súd nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania, hoci zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, a to z dôvodu, že žalovanému ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia žiadne trovy nevznikli. Toto rozhodnutie je vecne správne a odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu.

56. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1, § 255 ods.1 a § 262 ods.1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu voči žalovanému. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

57. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).